

Over de voorgeschiedenis en achtergrond

Meerdere factoren kunnen in de voorgeschiedenis van een kind een rol spelen. De leeftijd waarop een kind geadopteerd wordt, blijkt niet van doorslaggevende betekenis te zijn. Een baby die een aantal keren gescheiden is van zijn verzorgers en in een kindertehuis geen persoonlijke zorg en aandacht kreeg, kan op latere leeftijd meer last hebben van de gevolgen van zijn voorgeschiedenis dan een kind van vier jaar dat direct na geboorte afgestaan is en voor de periode voor adoptie in een veilig pleeggezin woonde. Ook ondervoeding, trauma en verwaarlozing in het land van herkomst spelen een rol.

Kinderen in tehuizen ontwikkelen door gebrek aan voldoende steun en bescherming van betrouwbare volwassenen vaak onveilige gehechtheidsrelaties. Een kind dat in een sensitief pleeggezin woonde kan nog een lange periode na adoptie veel rouw, verlies en gemis ervaren.

Belangrijk om te beseffen is dat de voorgeschiedenis zich uitstrekt tot de prenatale periode. De ontwikkeling van een foetus kan verstoord zijn doordat de moeder alcohol of drugs gebruikte en/of aan forse stress bloot stond tijdens de zwangerschap.

Om emoties en gedrag van een kind te kunnen begrijpen, is het belangrijk om in hoofdlijnen te weten met wie en onder welke omstandigheden het kind heeft geleefd.

Van sommige kinderen is alles van de voorgeschiedenis bekend, van andere kinderen bijna niets. Een kind dat in groepsverband in een groot kindertehuis opgroeide en daar leerde overleven, kan moeite hebben met het aangaan van een intieme band met volwassenen.